

Responent a una crida Delimitació de Partits Mèdics?

per

JORDI CANTÓ I FONT

COM en els seus millors temps, el Sindicat de Metges de Catalunya no tardarà en tornar a actuar. Les imposicions governatives que limitaren la nostra actuació sindical a simples afers de Cooperació i Previsió no pesaran, ja, sobre la nostra Associació, així que, obertes les vies del dret, tinguem aprovats els nous Estatuts acordats en l'última Assemblea.

Davant la imminència d'una normalitat jurídica i constitucional, el Consell i l'Assemblea han pensat, ja, en retrobar la llibertat necessària per a poder vetllar pels nostres més legítims interessos morals i materials, i el Consell ha demostrat, com sempre, sentir la fretura de fer el possible per tal de resoldre tots i cada un dels diferents aspectes del problema del benestar de la collectivitat mèdica catalana. Per això el culte i el dilecte company Dr. J. Mestres i Miquel—primer ponent del projecte sobre DELIMITACIÓ de Partits Mèdics, discutit i retocat, fins a deixar-lo desconegut, per totes les Assemblees celebrades des de la naixença del Sindicat (1920), fins el 1924, en què vingueren les restriccions governatives—acaba de fer una crida a tots els qui vulguem ajudar-lo en la, però difícil, penosa tasca de redactar per encàrrec del Consell, un nou projecte que satisfaci a tothom i resolgui el que jo crec n'hauríem de dir, més bé que projecte de DELIMITACIÓ de PARTITS MEDICS, projecte de la MILLOR i MAJOR COL·LOCACIÓ POSSIBLE DELS METGES RURALS. — Diem, amb tota intenció, que n'hauríem de dir projecte de la MILLOR i MAJOR COL·LOCACIÓ POSSIBLE dels metges rurals, perquè amb el primitiu projecte, dit de DELIMITACIÓ de P. M., no es perseguia—com equivocadament es va creure per la majoria dels que ajudaren a

reformat-lo, més que a endegar-lo—crear closos o places fortes inexpugnables en les quals el metge o metges que les regentessin fossin els únics amos i senyors. Cal recordar-ho i dir-ho ben clar per tal que els que vulguin prendre part en la nova redacció i propera discussió del que ara s'ha d'elaborar, no es colloquin en el cas tan típic del nostre *classicisme politico-espanyol*, d'haver de reorganitzar contínuament, per tres i no res, el que per un entorpidor primitivisme o per rusticitat comprensiva, mai, ni des de la seva mateixa naixença, demostra i proclama la més rudimentària i elemental organització.

Perquè ho entenem així, caldrà que, en aportar-hi el nostre concurs, diguem primer alguna cosa respecte del que entenem ha de resoldre el nou projecte, tan si continuem dient-li de "DELIMITACIÓ de P. M.", com si convenim en canviar-li el nom i fer-lo més entenedor anomenant-lo "DE MILLOR i MAJOR COL·LOCACIÓ POSSIBLE de METGES RURALS".

* * *

Sempre he estat un fervorós admirador i defensor de la primitiva ponència sobre DELIMITACIÓ de P. M. I ho he estat perquè, també sempre, he cregut que l'esperit del ponent no fou altre que resoldre amb equitat i justícia, un dels variats aspectes del complexíssim problema de l'estament mèdic. Malauradament, una part importantíssima dels metges catalans—al meu entendre i segons ens ha demostrat l'experiència del que ha succeït fins avui—no capiren l'abast del que amb aquella ponència volia imbuir-nos el Dr. J. Mestres i Miquel. Caldrà revenir-hi i